

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΕΛΙΣ

Ἐπειδὴ οἱ λόγοι, πεντάριοι ἢ δεκάριοι, εἶνε τοῦ συρμοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ ἀπανταχοῦ τοῦ κράτους ἐκφωνοῦνται μυριάδες, ἄλλοι διὰ τὰς ἐορτάς, ἄλλοι διὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ ἄλλοι διὰ τοὺς... ῥήτορας, διατὶ τάχα ἀντὶ προλόγου, νὰ μὴν ἐκφωνήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἕνα;

*

Κυρίαι καὶ κύριοι! μετὰ τὸ δαψιλὲς ἐκ μυθιστορημάτων καὶ διηγημάτων γεῦμα, ὅπερ μέχρι τοῦδε πικρετίζετο ὑμῖν, ἀπαντες οἱ συνδαιτυμόνες ἐμένατε εὐχαριστημένοι. Ἄλλ' ἰδίως οἱ ἀμφιτρώοντες ἡγείροντο ἐνθουσιασμένοι τῆς τραπέζης, διότι ἔβλεπον τὴν ὀρεξίν σας καὶ τὴν κατανάλωσιν τῶν φαγητῶν των. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν νὰ σᾶς παρέχωσι καὶ ἐπιδόρπια ἢ δὲ *Τελευταία σελίς*, θὰ χρησιμεύῃ ὡς πινάκιον, ἐν ᾧ θὰ εὐρίσκετε τοῦ λοιποῦ παντοίας εἰδήσεις, χρονικά, ἀνέκδοτα, ποιήματα καὶ ἀστεῖα ἐν σχέσει πρὸς τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας ἢ τῆς... νυκτός. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον θὰ τελειοποιηθῇ ἡ καλλιτομία αὐτή, ὥστε ταχέως θὰ μεταβληθῇ ἀπὸ ἐπιδόρπιον εἰς ὀρεκτικόν!

*

Καὶ ἤδη, ἔχομεν νὰ σᾶς ἀναγγεῖλωμεν μίαν σπουδαίαν εἰδήσιν! Εἶνε λυπηρὰ, ἀλλὰ τί νὰ γείνη; Ὅλοι οἱ ἐφημεριδογράφοι τῆς πρωτευούσης, συνελθόντες χθὲς, ἀπεφάσισαν νὰ διακόψωσιν ἀπὸ τῆς αὔριον τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἐφημερίδων των, ἵνα μὴ ἐπηρεασθῇ ἐκ τῶν γραφομένων των, ἡ ἐλευθέρα συνειδήσις τῶν ἐκλογέων. Τὸ τοιοῦτον, καίτοι λυπηρὸν δι' ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι συνειθήσαμεν νὰ ἀναγινώσκωμεν κάθε πρωτὶ τὰς εἰδήσεις τῆς ἡμέρας καὶ τὰ τηλεγραφήματα τῶν Κινέζων, εἶνε ἐν τούτοις ἔργον ὑψίστης πατριωτικῆς σημασίας καὶ... συγχαίρομεν τοὺς κ. κ. δημοσιογράφους διὰ τὴν ἀπόφασίν των.

Ἐπειδὴ δὲ αὔριον δὲν ἔχομεν ἐφημερίδας, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ ἀναγράψωμεν ἡμεῖς μερικὰς εἰδήσεις, διὰ νὰ κρατήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας μας τοῦλάχιστον, ἐνημέρους.

*

Ἀναγνώσκατε:

— Κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν ἐπὶ τούτῳ διορισθέντων ἀρχιτεκτόνων, αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ παρὰ τὴν Τράπεζαν νέου θεάτρου, περατοῦνται ἐντὸς τοῦ μηνός.

— Ἐνεκα τῆς κακοκαιρίας ἀναβλήθησα, πρὸ δεκαπενθημερίας, ἔκλειψις τῆς σελήνης, γενήσεται ἀνυπερθέτως αὔριον τὴν 6 μ. μ.

— Ἡ συντεχνία τῶν κουρέων, ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ οὐδετέρα κατὰ τὰς ἐκλογὰς, μὴ θέλουσα νὰ δυσχερῇ τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτευσεως, ἐκ τῆς κεφαλῆς τῶν ὁποίων πολλὰ ἐλπίζει...

— Μέγας ἰχθύς, ὕψους 700 μέτρων, ἐξέπεσεν εἰς τὸ Φάληρον, χθὲς μετὰ μεσημβρίαν.

— Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Χρηματιστηρίου ἀποστέλλει εἰς τὴν Ἑσπερίαν τρεῖς νέους, ὅπως σπουδάσωσι τὴν θεολογίαν καὶ ἐπανεέλθωσιν ἱεροκήρυκες.

— Διὰ Β. Δικτάγματος, κατηργήθη τὸ ἔθιμον τῶν προικῶν τοῦ λοιποῦ μόνον οἱ σύζυγοι θὰ μετρώσι τοιαύτας εἰς τὰς μελλονύμφους των.

— Προχθὲς τὸ Πάσχα, κύριός τις πολὺ ἰσχύος, θέλων νὰ καθάρισῃ τὸ τουφεκίον του, ἔπεσεν ἐξ ἀπροσεξίας ἐντὸς αὐτοῦ. Οἱ συγγενεῖς του, ἐγνωστοποίησαν τὸ δυστύχημα εἰς τὴν ἀσυνομίαν, ἥτις προσλαβοῦσα ἕνα λόχον πυροσβεστῶν, καταγίνεται εἰς τὸ νὰ τὸν ἀνασύρῃ ἐκεῖθεν...

*

Ἄλλ' εἶνε ἀπίστευτα αὐτὰ! Καὶ ὅμως εἶνε τόσο ἀληθῆ, ὅσον εἶνε βέβαιον, ὅτι αὔριον ἀπὸ πρωίας μέχρι ἐσπέρας, ἔχομεν *Πρωταπριλιά*.

Προσεῖκατε λοιπὸν μὴν πιστεύσητε τὰς εἰδήσεις τῶν αὔριων ἐφημερίδων. Ἄν σᾶς εἴπωσιν, ὅτι εἶνε Δευτέρα, σᾶς ἀπατῶσι. Ἄν σᾶς εἴπωσι ὅτι δὲν εἶνε, σᾶς ἀπατῶσι πάλιν. Σήμερον οἱ ἀπανταχοῦ συντάσσονται, κύπτοντες ἐπὶ τῶν γραφείων των προσπαθοῦσι νὰ συλλάβωσι κανὲν εὐμορφὸν ψεῦμα, διὰ νὰ ἀγρεύσωσι πλειοτέρους εὐπίστους.

*

Πόθεν ἄρα γε ἐπεκράτησεν, ἡ συνήθεια τῶν Ἀπκτουρίων τούτων; Ἀγνωστον. Οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἀπ' ἧς ἐποχῆς ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους μετετέθη εἰς τὴν 1 Ἰανουαρίου, οἱ φιλοπαίγμονες θέλοντες νὰ γελῶσιν, ἔστειλλον ψευδῆ δῶρα κατὰ τὴν παλαιὰν πρωτοχρονίαν, ἥτις συνέπιπτε πρὸς τὴν 1 Ἀπριλίου. Ἄλλοι δὲ, λέγουσιν ἄλλα. Οὐδὲν ἐν τούτοις εἶνε βέβαιον, παρὰ ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτη, χρησιμεύει διὰ νὰ διασκεδάσωσιν οἱ πονηροὶ δι' ἐξόδων τῶν ἀπλουστέρων.

Μὴν ἀνοίξῃτε λοιπὸν αὔριον καρμύιν ἐπιστολήν, μὴ πιστεύσητε κανὲν προσκλητήριον, μὴ μεταβῆτε εἰς κανὲν γεῦμα, ὅλα εἶνε ψεύματα. Ὁ τὰδε σὲ ἐξήτει ὁ δαίναρ σὲ θέλει. Ψεύματα. Θέλουν νὰ γελάσουν διὰ λογαριασμόν σου.

*

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἐν Παρίσις, δαιμονισμένος τις, ἠθέλησε νὰ γελάσῃ μὲ τοὺς καμπουρήδες τῆς πόλεως. Προηγουμένως εἶχε καταστρώσει ἕνα κατάλογον, μὲ τὰ ὀνόματά των. Γράφει λοιπὸν, εἰς ἕνα ἔκκαστον ἰδιαιτέρως, προσκαλὼν αὐτοὺς ἐκ μέρους τοῦ δημάρχου δῆθεν, νὰ παρουσιασθῶσι τὴν 10 ὥραν εἰς τὸ δημαρχεῖον δι' ἐνδιαφέρουσαν ὑπόθεσιν.

Ἀμα ἦλθεν ἡ 10 ὥρα—τῆς Πρωταπριλιάς ἐννοεῖται, —ἤρχισαν νὰ συρρέωσι ἀπὸ διαφόρων διευθύνσεων οἱ κ. κ. Καμπουρήδες, οἱ ὅποιοι δὲ, φαντασθῆτε πόσοι εἶνε εἰς τόσο πλῆθυσμόν.

— Τί ἀγαπᾶτε;

— Τί μᾶς θέλετε;

— Ἐγώ;

— Βέβαια, μᾶς προσεκαλέσαστε!

Μετ' ὀλίγας ἐξηγήσεις, ἡννοήθη τὸ

πράγμα. Τότε οἱ ἀτυχεῖς ἀπατηθέντες, ἤρχισαν νὰ φεύγωσι καταθυμωμένοι. Καὶ ἂν ἐγνώριζον, ὅτι ἀπὸ τίνος γείτονικοῦ παρὰθύρου, ἴστατο ὁ προσκαλέσας αὐτοὺς καὶ ἐγέλα μετὰ τῶν φίλων του, τίς οἶδε πῶς θὰ τὸν ἐξεδίκουντο!

Ἄλλ' ἀρκοῦσι πλέον τὰ ψεύματα, ἅς ἀρχίσωμεν τὰς ἀληθείας, διότι ἂν ἐξακολουθήσωμεν, εἶνε φόβος μὴ πιστευθῇ ὅτι αὔριον, δὲν εἶνε Πρωταπριλιά.

*

Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ἡ χώρα τῶν θαυμάτων. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐδημοσιεύθη ἐν τινὶ ἐγκρίτῳ φύλλῳ τῆς Νέας Ὑόρκης ἡ ἐξῆς ἀνακάλυψις

Ὁ καθηγητὴς Ὁξίς καταγινόμενος εἰς χημικὰς μελέτας, ἀνεκάλυψεν, ὅτι τὰ κρόμυα ἔχουσι φωτιστικὰς ιδιότητες.

Ὡς γνωστόν, ἐντὸς τοῦ συνηθεστάτου τούτου προϊόντος τῆς γῆς, ὑπάρχει οἶνόν-πνευμα 40 βαθμῶν. Ὁ καθηγητὴς ἠθέλησε νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ πρὸς φωτισμόν καὶ μετὰ πολλὰς δοκιμὰς, ἐπέτυχε τέλος νὰ παρέχῃ ἀρκετὸν φῶς, δι' ἐνὸς κρομμύου. Ἰδοὺ ὁ τρόπος:

Βυθίσκατε τεμάχιον ὑφάσματος μαλλίνου ἐντὸς πετρελαίου, τυλίξατε αὐτὸ κυλινδρῶειδως. Ἐνῷ δὲ εἶνε ὑγρὸν ἔτι, τρυπήσατε ἐν κρόμμυον καὶ θέσατε ἐντὸς τῆς ὁπῆς τὸ ὑγρὸν ὑφάσμα ἐν εἶδει φυτιλίου. Ἐπειτα ἀνάψατε αὐτό.

Κατ' ἀρχὰς ἀνάπτει τὸ ὑφάσμα, ἔπειτα δι' ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπορροφᾷ τὸ οἶνόν-πνευμα τοῦ κρομμύου καὶ μεταδίδει φῶς ἐρυθρόν, γλυκὺ, διαρκὲς καὶ ἀκίνδυνον.

Ἐλπίζομεν, ἤδη μετὰ τὸ μονοπώλιον τοῦ πετρελαίου, ὅτι τὸ νέον τοῦτο εἶδος φωτισμοῦ, θὰ εἰσαχθῇ ταχέως καὶ παρ' ἡμῖν. Ἐκάστη δὲ οἰκογένεια δύναται νὰ τὸ μεταχειρίζηται ἀφόβως καὶ ἀνεξόδως, εὐλογοῦσα τὸν ἀνακαλύψαντα.

Καί... φανταζόμεθα πρὸς σιγμὴν, ἐρωτοκτυπημένην τινὰ ἀναγνώστριαν κρατοῦσαν διὰ τῆς τρεμούσης χειρὸς τῆς ἀναμμένου κρόμμυον καὶ φέγγουσας εἰς τὴν ἀπερχόμενον ἑραστήν της, ... ἐνῷ ἱεροκρυφίως, φέρει αὐτὸ πλῆσιον τῶν ὀφθαλμῶν της ἵνα φανῇ δακρύουσα διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ!

*

Τρεῖς κυρίαι, διηγωνίζοντο, ποία νὰ εἴπῃ τὸ μεγαλῆτερον ψεῦμα.

— Ἐγώ, εἶπεν ἡ μία, εἶμαι εἴκοσι δύο ἐτῶν.

— Ἐγώ, εἶπεν ἡ ἄλλη, δὲν εἶμαι ποσὼς φιλάρεσκος. Ποτὲ δὲν εἶδα εἰς καθρέπτῃν καὶ ποτὲ δὲν ἀπέκτησα ἑραστήν!

— Καὶ ἐγώ, εἶπεν ἡ τρίτη, Σὰς πιστεύω καὶ τὰς δύο!

Δάμ.

Ἐξεδόθη ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίννης» τὸ διήγημα τοῦ κ. Γρηγορίου Δ. Ζενοπούλου:

ΕΛΛΗΝΙΚΟΓ ΓΛΩΣΣ

ΤΟ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΔΡΑΧΜΟΝ ΕΠΑΘΛΟΝ

Πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ τῶν ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ καὶ τιμᾶται ὁρ. 1.50. Εἰς τοῦς συνδρομητάς μας παρέχεται μόνον ἀντὶ ὀρχαμῆς.

ΑΘΗΝΑΙ.—ΤΥΠΟΓΡ. ΚΟΡΙΝΝΗΣ. ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΑΡΙΘ. 3.